

Artikel 34-vragen “Weigeren vergunning hellingbaan voor senioren en mindervaliden”

Geachte college,

De VVE van een appartementencomplex in Vlissingen, A.J. Van Hagenflat, wil de toegang tot dit complex verbeteren voor de minder mobiele en seniore bewoners. Het hoogteverschil tussen het trottoir en de hal is ca. 75 cm. Voor rollator-, rolstoel- en scootmobielgebruikers is het momenteel heel omslachtig om via de invalidenlift de flat binnen te komen: wachten tot de buitendeur open gaat, wachten tot die deur dicht gaat, lift gaat omhoog, wachten tot deur open gaat, enz. Deze omslachtigheid kost ook veel tijd, wat voor de minder mobiele bewoners bij regenachtig of koud weer niet aangenaam en wenselijk is. De lift is erg verouderd en het risico op storingen is aanwezig, met als gevolg dat het appartementencomplex niet voor de bewoners met rollator, rolstoel en scootmobiel toegankelijk is. Ook wil de VVE af van de onderhoudskosten. Men wil de lift graag vervangen door een hellingbaan.

De VVE heeft hiervoor gespaard, een architect in de arm genomen en de Gemeente benaderd voor een vergunningsaanvraag. Deze vergunning is door de gemeente geweigerd om twee redenen:

- de overgebleven ruimte op het trottoir zou te smal worden als de hellingbaan is gerealiseerd (minder dan 1,80 m)
- graafwerkzaamheden voor bevestiging van de hellingbaan zou een gevaar betekenen voor de kabels aldaar in de grond

Naast het appartementencomplex is een cafetaria met terras. Voor de omheining van het terras is wel vergunning verleend terwijl de overgebleven ruimte op het trottoir minder is dan 1,80 m. Verderop staat een verhoogde plantenbak van de gemeente. De overgebleven ruimte daar op het trottoir is veel minder dan 1,80 meter.

De gemeente wil dat de VVE de oude invalidenlift vervangt voor een nieuwe of een hellingbaan realiseert bij de achterdeur van het appartementencomplex. Echter, de toegangsweg naar de achterkant van het gebouw is zodanig smal dat een auto en een persoon met rollator, in een rolstoel of scootmobiel elkaar niet kunnen passeren. Aan de achterkant van het gebouw is de parkeerruimte voor auto's van de bewoners. De VVE ziet een hellingbaan bij de achterdeur niet zitten.

Vervolgens heeft de VVE een andere architect in de arm genomen die een hellingbaan heeft ontworpen waarvoor geen graafwerkzaamheden in het trottoir nodig zijn. De gemeente heeft echter geweigerd om met deze architect en VVE in gesprek te gaan en naar het nieuwe ontwerp te kijken. Omdat het gemeentelijk en WMO-beleid erop gericht is dat ouderen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen en het daarvoor nodig is dat zij hun woning levensloopbestendig en toegankelijk kunnen maken, wil de SGP de volgende vragen stellen:

1. Waarom wordt het, door een VVE, toegankelijk maken van een appartementencomplex voor rollator-, rolstoel- en scootmobielgebruikers door de Gemeente Vlissingen gefrustreerd door geen vergunning te verlenen voor een hellingbaan, terwijl beleid is vastgesteld dat ouderen zo lang mogelijk thuis moeten kunnen wonen en het levensloopbestendig en toegankelijk maken van hun woning daarvoor één van de middelen is?
2. Waarin ligt de redelijkheid en billijkheid om een vergunning voor een hellingbaan te weigeren, met als motivatie dat het trottoir te smal wordt na realisatie daarvan, terwijl wel vergunning is verleend voor de omheining van het terras bij de cafetaria en de gemeente zelf een verhoogde plantenbak plaatst op het trottoir?

3. Wat is er redelijk en humaan aan om (met name) oudere en minder valide inwoners te verplichten hun appartementencomplex langs de achterdeur binnen te gaan, terwijl die achterdeur via een zeer smalle straat (waar ook auto's en vrachtwagens gebruik van maken) te bereiken is?
4. Waarom wordt elke vorm van medewerking door de Gemeente Vlissingen geweigerd als de VVE (die de hellingbaan met eigen middelen betaalt) met een nieuwe architect en nieuw ontwerp, wat een bezwaar van de gemeente wegneemt, contact zoekt voor een vergunningsaanvraag?
5. Hoe kunnen inwoners van de Gemeente Vlissingen, samen met de gemeente, inhoud geven aan het WMO-beleid als de afdeling Vergunningen elke medewerking en welwillendheid voor een vergunningsaanvraag weigert?
6. Waarom wil de Gemeente Vlissingen deze VVE verplichten een invalidenlift te realiseren met alle risico's op het gebied van onderhoudskosten en technische storingen, aangezien de gemeente zelf ook negatieve ervaringen heeft met de invalidenlift bij de ingang van de publiekshal bij het stadhuis? Graag uitleg.

Wij zien uw inhoudelijke antwoorden op onze vragen tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Fractie SGP
Lilian Janse-van der Weele
Cor Tromp